

مجموعه

زندگینامه

فیزیکدانان

ایرانی مسلمان

دکتر عبدالله زرافشان

يعقوب كندی

عبدالله زرافشان

ابویوسف یعقوب بن اسحق بن صباح کندی (وفات ۲۶۵ق)، امیرزاده ای ازقبیله کندی دربصره که جداعلای وی ازاصحاب پیامبر اسلام بوده ودرمغرب زمین پُرآوازه تراسرزمین های مسلمان است درفرهنگ غرب بانام آلکیندوس (Alkindus) شناخته می شود. یعقوب برهمه علوم روزگارخودازیونانی، ایرانی، وهندی آگاهی داشت. پُرشمارى وگونگونى نوشته هایش دلیل بى چون وچرائى براین ادعااست. ازجمله ۳۸ اثردرریاضی، ۲۱ کتاب در اخترشناسی، یک نوشته درفیزیک نجومی، ۴ کتاب درزمینه جغرافیا، ۳ کتاب درشیمی وداروسازی، ۷ کتاب درموسیقی علمی، و سرانجام ۱۷ کتاب درفیزیک ومکانیک ... شامل:

چهار کتاب درفیزیک نور که دست مایه دانشمندان پس ازوی بویژه ابن هیثم قرارگرفته است بانام های «اصلاح المناظر» کنایى فراگیر دردانش نور، «الشعاعات الشمسیه» درباره پرتوهای خورشیدو تابش آنهاازخورشیدبه زمین وبازتابش آنها ازمین، «علل الاختلاف فی مشاهدات» درشناخت نورهندسی، «رساله فی علل اللون الازرق الذی یرافى الجوفى جهة السماء» درباره دلیل آبی بودن رنگ آسمان، دو کتاب درباره عناصر بانام های «رساله فی علل آتئی لها قبل ان الناروالهواوالماء والارض عناصر لجمیع کائنه الفاسده وحمه بذالک دون غیرها من الکائنه» درباره دلیل چهار عنصری بودن جهان هستی یعنی آتش، آب، هوا، وخاک، و» رساله فی الابانه ان طبیعه الفلک مخالفه لطایفه العناصر الاربعه و أنها طبیعه خامسه» دربردارنده دلایل براینکه چهارعنصریادشده هستی رامی سازندوتعمیم آن درموجودات، یک کتاب درباره جزو مدّ بانام «رساله فی علل الفاعله لالمدّ والجزر»، دو کتاب درزمینه هواشناسی، برف وباران وآذرخش (رعدوبرق) بانام های «رساله فی علل الثلج والبرد والبرق والصواعق والرعد والزهمیر» و کتاب دیگر که هیچگونه نسخه ای ازآن در دست نیست وتنها درمتون لاتین ازآن یادشده است، کتاب دیگری درباره درخشش ستارگان، نوشته ای درباره افروختن آتش باآئینه بانام «رساله فی المرآة المحرّقه» چهار کتاب درباره نوروروشناسی درستارگان ویک اثر درزمینه سلع آب دردریاها، وسرانجام «رساله فی الاوزان» درباره اوزان ومقادیر وتگاشته های کندی درموسیقی برآمده ازاستادی وی درمبانی علمی وفیزیکی موسیقی است رانیز بایستی درگروه کتاب های فیزیک این بزرگترین فیلسوف عرب بشمار آورد. یعقوب کندی دردانش پزشکی نیزسرآمدروزگار خود بود به گونه ای که وی نخستین پزشکی بوده که ازموسیقی دردرمان بیمارانش بهره می گرفته است.

ابونصر فارابی

عبدالله زرافشان

ابونصر محمد بن اوزلغ بن طرخان فارابی (حدوداً ۲۶۰-۳۴۰ ق) که زادگاهش رافاراب در فرارود (ماوراءالنهر) آورده اند، از نجیب زادگان ترکستان بشمار می رفته که در علوم روزگار خود سرآمد و پُرآوازه بوده است. وی در عصر طلائع دانش در سرزمین های اسلامی در بغداد نزد استادان بزرگی

همچون متی بن یونس و یوحنا بن جیلاد پرورش یافت و به زودی از آنها پیشی گرفت و در جهان دانش به جایگاهی دست نیافتنی نائل آمد. از آنرو که موجبات پیوستگی و انتقال دست آوردهای علمی جهان باستان به زمان خود و پس از خود را فراهم ساخت، پس از ارسطو معلم اول، معلم ثانی لقب گرفت.

ابونصر فارابی در زمینه های گوناگون علوم، نگاشته های بس ارزشمندی را از خود به یادگار گذاشته است، شامل:

(۱) نوشته ای از گونه دانشنامه دربردارنده مطالب گوناگون در زمینه های مختلف علوم (۲) چهار اثر در ریاضی (۳) سه کتاب در اخترشناسی (۴) چهار کتاب در علم موسیقی که در گروه آثار فیزیک بشمار می روند (۵) نه کتاب بسیار ارزشمند در قلمرو فلسفه و فلسفه علم (۶) نوشته ای کاربردی در شیمی (۷) کتابی در زمینه فیزیولوژی (۸) نوشته ای ارزنده در آموزش هنر سخنرانی و شعر و سرانجام (۹) سه کتاب در زمینه فیزیک و مکانیک یکی در فیزیک نور که در قرون وسطی به عبری برگردانده شده است دومی کتابی دربردارنده بحث های پیشرفته درباره مبانی دانش فیزیک با نام « کتاب مقالات الرقیع فی اصول علم الطبیعه »، و سومی کتابی ویژه درباره بی هوایی (خلاء) به نام « کلام فی الخلاء » ...

سرتاسر نگاشته های فارابی آکنده است از دیدگاههای فلسفی درباره همه علوم به گونه ای که دست مایه ای شدند برای آیندگان اش تا هویت راستین هردانشی را بشناسند و مرزبندی های درست را برای آنها ترسیم نمایند. در میان آثار فلسفی ابونصر فارابی دو کتاب برگزیده بیش از دیگر کتابهای وی خودنمایی می کنند که در هر دو آنها فارابی به شناسایی و بررسی علوم و دسته بندی آنها پرداخته است. گرچه امروزه روز تمام دیدگاههای فارابی در گروه بندی علوم مختلف مورد پذیرش نیست و با گستردگی دانش های گوناگون در زمان متفاوت بنیادی دارد اما به گواهی تاریخ نگاران علم، پژوهش ها و نگارش های بزرگان و دانشمندان عصر طلائع اسلام راهگشای ارزنده ای برای دانشمندان بودند که از پس انقلاب زئناس در اروپا یکی پس از دیگری سر بر آوردند. تگرش فارابی در خصوص دانش های مختلف نشان دهنده ژرف اندیشی این بزرگمرد جهان علم است که نابخردانه است اگر او را از آن سرزمین و فرهنگ خاصی بدانیم ... آری فارابی هموطن همه ملت ها از شمال آمریکا و آمریکای جنوبی، اروپا تا سرزمین های آسیایی و آفریقایی تا استرالیا و اقیانوسیه بشمار می رود و مردم تمام این سرزمین ها کم و بیش با وی و نوشته های ارزشمندش آشنایی دارند.

ابن سینا

عبدالله زرافشان

ابوعلی حسین بن عبدالله بن سینا (۳۷۰-۴۲۷ق) که زادگاهش را افشنه بخارا آورده اند، بدون تردید پُرآوازه ترین دانشمند عصر اسلامی بشمار می رود که آثاری بس ارزشمند در زمینه های گوناگون علوم از خود به یادگار گذاشته است. از جمله در قلمرو پزشکی، فلسفه، تکارش دانشنامه و فلسفه علم... و نیز البته در ریاضی، اخترشناسی و فیزیک و مکانیک.

شاید بتوان گفت که تاکنون هزاران کتاب و مقاله به زبانهای گوناگون درباره وی در جهان نوشته شده است، اما در این نوشته ها کمتر درباره ابن سینای ریاضیدان یا اخترشناس و ویژه فیزیکدان سخن به میان آمده است. آری دانش ابن سینا کمتر از استادان هم عصر خود در این علوم نبوده است. کارشگفت انگیزوی در رصد گرفتگی خورشید و نیز اندازه گیری عرض جغرافیایی در دوشهر مختلف بطور همزمان که در تاریخ علم به ثبت رسیده، نشانه استادی ابن سینا در ریاضی و اخترشناسی است. افزون بر کتاب های بی ماندش در زمینه های پزشکی، فلسفه و فلسفه علم، ابن سینا هفت اثر ارزنده در فیزیک و مکانیک دارد که در روزگار خود در زمره بهترین ها بشمار می رفته است شامل:

(۱) کتابی بانام «قراضة طبیعیات» به زبان فارسی در بردارنده چهاربخش جانوران، گیاهان، کانی ها، و وحوش که در بخش های سوم و چهارم به زمینه های فیزیک نور، صوت، حرارت، الکتریسیته ساکن و آذرخش (رعدوبرق) به گونه ای بنیادی پرداخته شده است، (۲) کتابی درباره آذرخش بانام «رساله ذکر اسباب الرعد والبرق» که چندین دست نویس آن در مشهد، رامپور، لندن و حیدرآباد نگهداری می شود، (۳) کتابی درباره روش روشن کردن چراغ بانام «رساله فی استئاضه الضوء» با توجه به چراغ های آن روزگار که پی سوز بودند، روشن کردن آنها بویژه گونه های چندشاخه آنها خود نیاز به مهارت های خاصی داشت، (۴) کتابی بسیار ارزشمند درباره گرما و سرما و اینکه حرارت کمیت مادی نیست با نام «فی عن الکیمیه بروده والحراره لیسه بی جوهر» چیزی که حدوداً ۷۰۰ سال پس از ابن سینا در اروپا ارائه و پذیرفته شد، (۵) کتابی درباره جسم و ماده بانام «حد الجسم» که در آن درباره تفاوت میان اجسام زنده و غیرزنده سخن رفته است، (۶) نوشته دیگری در پیوند با جسم و ویژگی های آن بانام «جسم» که تهادست نویس آن در استامبول نگهداری می شود، (۷) و این آخری نوشته ای نمونه در روزگار خود درباره ماشین های ساده شامل درب، اهرم، قرقره، و گُوه و ترکیب و مسائل در زمینه کاربرد آنها بانام «معیار العقول» که دست نویسی های آن در دانشگاه تهران موجود است.

ابوریحان بیرونی

عبدالله زرافشان

ابوریحان محمّد بن احمد بیرونی در ۱۴ شهریورماه ۳۵۲ شمسی در دهکده بیرون در کاخ خوارزم دیده به جهان گشود و در ۲۲ آذرماه ۴۲۷ شمسی در غزنین دیده از جهان فرو بست. از شاگردان ابونصر بن عراق، و وزیر گمردی از جهان دانش از سرزمین های اسلامی ایرانی که دانشمندان

اروپائی به دست آورده‌ایش در سده یازدهم میلادی، در سده های هفدهم و هجدهم میلادی دست یافتند. بدرستی اگر آثار بجای مانده از بیرونی در زمان های نزدیک به روزگار خودش در دسترس اهل دانش در جهان قرار می گرفت، جهان ما صدها سال پیشرفته تر از امروز بود. خوبست بدانید در سده یست و یکم در بسیاری از کشورهای جهان دانشگاه، دانشکده، تالار، و کتابخانه رایبرونی نام نهاده و او را استاد جاوید شناخته اند. برخی از اندیشمندان دیدگاههای بیرونی در زیست شناسی را که بازتاب آن در «تحقیق ماله‌ند» مشاهده می شود، با داروینسم برابر می دانند. ابوریحان بیرونی در نوشته های پُر شمارش به روشنی از گردش زمین به دور خود یاد کرده است. وی در اثر خود بانام «اسطرلاب» روشی برای اندازه گیری شعاع زمین ارائه نموده است. پژوهش های گسترده بیرونی در فلسفه به دوراندیشی و دقت وی کمک شایانی کرده است. آثار گوناگون و پُر شمار بیرونی در علوم مختلف شامل: ۱۹ کتاب در ریاضی، دودانشنامه، ۵۷ کتاب در قلمرو اخترشناسی، ۱۷ اثر در جغرافیا، ۲ کتاب در شیمی و داروسازی، ۳ کتاب در فلسفه و چهار نوشته در فیزیک و مکانیک، است. کتاب های بیرونی در فیزیک و مکانیک عبارتند از (۱) اثری ارزنده در پیوند با فیزیک نور بانام «الابانه عن الطریقہ المحترقه»، (۲) کتابی درباره بازتابش نور بانام «کتاب اللمعه»، (۳) کتابی در زمینه اوزان و مقادیر بانام «الکتاب فی المکانیل وموازن وشراط العیاد والشواهد». از این سه اثر هیچگونه دست نویسی در دست نیست و تنها در دیگر نوشته های بیرونی و گاهی دانشمندان دیگر فزانهائی از آنها آمده است. (۴) کتابی درباره فلزات و جواهرات بانام «مقاله فی النسب اتی بینة الفلزاه والجواهر فی الحجم والوزن» که خوشبختانه از این نوشته دودست نویس در بیروت و دیگری در حیدرآباد نگهداری می شود. در بیشتر آثار بیرونی در زمینه های گوناگون نکته های زیادی در شاخه های مختلف فیزیک و مکانیک از آن جمله در ۱۷ کتاب وی در جغرافیا، دودانشنامه آثار الباقیه و ماله‌ند و برخی از آثار ریاضی، یافت می شود. کاربرگ ابوریحان بیرونی کاربردی کردن ریاضیات در علوم می ماند اخترشناسی، جغرافیا، فیزیک، شیمی و کانی شناسی است. محاسبات دقیق بیرونی در اندازه گیری زمین به روش کارتوگرافی صد هاسال زودتر از دانشمندان مغرب زمین به انجام رسیده است.

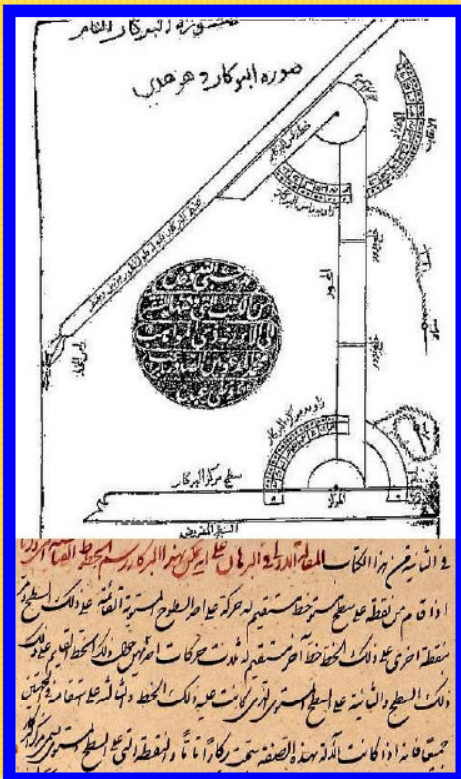
بیژن کوهی

عبدالله زرافشان

ابی سهل بیژن بن رستم کوهی (وفات حدوداً ۴۰۵ ق) که زادگاهش را «کوه» در طبرستان آورده اند، یکی از شخصیت های علمی عصر طائمی اسلام بشمار می رود. از بیژن کوهی بزرگان بسیار گفته اند، بزرگانی همچون بیرونی، ابن هیثم، و ختیم نیشابوری .. گرچه نه همه آثار وی به اندازه ای که بتوان بر پایه آنها ارزش های بی چون و چرای این ایرانی تیزهوش در ریاضی و فیزیک را دریافت در روزگار ما در دسترس است. در روزگاری که کم نبودند دانشمندان بزرگ و بی مانند، این بیژن کوهی بود که شرف الذوله دلمی وی را برای برپائی رصدخانه در

بغداد برگزید. افزون بر دانشمندان ایرانی در زمانهای مختلف، بیژن کوهی مورد تحسین بسیاری از دانشمندان و تاریخ نگاران علم در جهان در دوسده گذشته نیز بوده است. از بیژن پور رستم کوهی ۲۴ کتاب در ریاضی و بیشتر در زمینه هندسه بجای مانده که مشهورترین آنها نوشته ایست بانام «فی البرکاراتام والعمل بهی» که تصویر این پرگار که بیژن کوهی خود آنرا کشیده است و بخشی از دست نویس کتاب در بالا آمده است. وی سه نوشته نیز در زمینه اخترشناسی دارد که دست نویس های آن در دسترس است. و اما چهار کتاب بیژن کوهی در فیزیک و مکانیک شامل: (۱) کتابی در بردارنده گفتاری درباره زمان، مکان و حرکت بانام «قول علی ان فی الزمان المتناهی حرکه غیر متناهی» که تنها دست نویس آن در دستمبول نگهداری می شود، (۲) کتابی در منطق در پیوند با حرکت که در واقع پرداختی است بر دو کتاب ثابت بن قره که متأسفانه دست نویسی از آن بجای نمانده ولی در الفهرست ابن ندیم ذکر شده است، (۳) کتابی در زمینه آستروفیزیک درباره اندازه و بزرگی آسمان قابل رؤیت بانام «رساله فی مقدار ما یرا من السماء» که خوشبختانه تنها دست نویس بجای مانده از آن در مشهد نگهداری می شود، (۴) رساله ای در بردارنده دانستنی ها درباره آنچه از آسمان و دریاها که قابل دیدن هستند بانام «رساله فی معرفه ما یرا من السماء والبحر» که دودست نویس از آن در دستمبول نگهداری می شود.

جرج سارتن تاریخ علم نگار فرانسوی در جانی نوشته است: کوهی به مسئله هایی از ارسطیدس و ابلونیوس پرداخته که پژوهش هایش به معادلات بالاتر از درجه دو انجامیده است، برخی از آنها را حل نموده و امکان حل برخی را نیز تأیید کرده است.

ابن هیثم

عبدالله زرافشان

ابوعلی حسن بن حسن بن هیثم (۳۶۰-۴۳۶ق) متولد بصره، اگرچه به جهت هوش و ذکاوتش به مقام وزارت رسید، ولی شوروشوق فراوانش به علم ودانش وی را برآن داشت تا از وزارت بگذرد و خود را وقف پژوهش و نگارش در زمینه های گوناگون علوم روزگار خود نماید. نوشته های ارزشمندش که برآمده از پژوهش های کاربردی بود سبب گردید تا پدر علوم تجربی لقب گیرد. ابن هیثم در زمینه های مختلف دانش از ریاضی، اخترشناسی، پزشکی، فلسفه و بویژه فیزیک آناری جاودان از خود به یادگار گذاشته است که پس از هزار سال همچنان مورد توجه بسیاری از دانشمندان در سراسر جهان قرار دارد. در مغرب زمین وی را بنام «آل هیزن» (Alhazene) می شناسند. ابن هیثم ۴۵ اثر در ریاضی، ۳۰ اثر در اخترشناسی، یک اثر در علم موسیقی، و ۱۶ اثر بسیار از زنده در فیزیک را به رشته تحریر درآورده است. نگاشته های فیزیک شامل:

« کتاب المناظر »، « مقاله فی الضوء »، « کتاب فی الضوء الکواکب »، « فی الضوء القمر »، « فی الکرة المحرقة » همگی مربوط به فیزیک نور و ساختمان چشم، و « مقاله فی المرايا المحرقة بالقطع »، « مقاله فی المرايا المحرقة بالدوائر » در زمینه آینه ها و کاربرد آنها برای افروختن آتش، « مقاله فی الصور الکسوف » در پیوند با اتفاق تاریک که برای نخستین بار توسط این دانشمند مسلمان مطرح گردیده است، « فی الهاله و قوس قزح » در خصوص رنگین کمان، « کتاب فی کیفیه الاضلال » در مورد سایه ها، « مقاله المناظر علی طریق بطلمیوس »، « قول فی الکواکب الحادثة فی الجوّ »، « مقاله فی الجزء الذی لا یتجزأ »، « مقاله فی البنکام » در خصوص ساعت های آبی، « مقاله فی مرکز الاثقال » درباره گرانیگاه، و سرانجام « قول فی قسطون » در مورد قبان و باسکول جالب است بدانید، تاپیش از ابن هیثم دانشمندان دلیل دیدن انسان توسط چشم را ناشی از نوری می دانستند که از چشم انسان به جسم می تابد، درست عکس واقعیت که دلیل دیدن ناشی از نوری است که از جسم به چشم می تابد. نوآوری های ابن هیثم جهان دانش را از بنی بستی چندین صدساله رهایی بخشید و راه را برای آیندگان فروزان و هموار گردانید.

محمد کرجی

عبدالله زرافشان

فخرالدین ابوبکر محمد بن حسن کرجی (وفات حدوداً ۴۲۶ق) زاده شده در کرج که درری و اصفهان وزیر دربار پادشاهان آل بویه بهاءالدوله و سلطان الدوله بوده است. دیدگاههای کرجی در جبر در بیش از هزار سال پیش باعث شگفتی بسیاری از ریاضیدانان دوسده گذشته در اروپا بوده است. در واقع کاربرد بزرگ ریاضیدانان ایرانی درشش قرن از خوارزمی تا جمشید کاشانی زمینه ساز کاربردی شدن ریاضیات در محاسبات و اندازه گیری های مهندسی گردیده است. پژوهش ها و نگارش های

کرجی در دومرکز بزرگ علمی روزگار خود یعنی ری که کتابخانه اش به اندازه مجموع همه کتابخانه های اروپای آن زمان در خود کتاب داشته و بغداد که خاستگاه نوآوری های علمی بشمار می رفته، به انجام رسیده است. نباید فراموش شود که از همه آنچه که از ریاضیدانانی همچون نیوتن، پاسکال و دکارت بعنوان نوآوری یاد می شود، صدها سال پیش از آنها توسط ریاضیدانان ایرانی و مسلمان محقق شده بوده است.

می گویند که شمار نوشته های محمد کرجی به هشتاد می رسیده که متأسفانه شمار اندکی از آنها به مارسیده شامل : ۱۶ کتاب در قلمرو ریاضی که چشمگیرترین آنها « الفخری فی صناعه الجبر و مقابله » و « الکافی فی الحساب » است و یک اثر مقدمانی در اخترشناسی. اما دونوشته ارزنده ای از محمد کرجی که در قلمرو فیزیک و مهندسی می گنجد یکی کتابی در هیدرومکانیک بنام « کتاب انباط المیاء الخفیه » و دیگری که متأسفانه خود کتاب به مارسیده و تنها دونوشته های دیگران از آن یاد شده بنام « کتاب عقود الالبینه » است، که در آن به مبانی مهندسی ساختمان پرداخته شده است.

کتاب پُرازش کرجی در هیدرومکانیک که نام فارسی آن « یافتن آبهای پنهان » است، در سده نوزدهم میلادی به زبانهای اروپایی برگردانده و مورد پژوهش قرار گرفته است. در این کتاب فراگیر مهندسی درباره موضوعاتی همچون سطح زمین، آبهای زیرزمینی و بوجود آمدن آنها، یافتن منابع آب بر پایه ساختار کوهها و تخته سنگ ها، زمین هائی که در آنها آب پنهان بوده و دیده نمی شوند، گیاهانی که وجودشان دلیل بر وجود آب است، کوهها و زمین های خشک، انواع آب و طعم و مزه آنها، سنگینی باجرم ویژه و طعم آبهای شیرین، روش پالایش آبهای آلوده، مطالب فراوان درباره قنات و در ادامه روش های کاربردی و ابزارهای مورد نیاز در اندازه گیری ها و ترازبندی و تسطیح، بهره گیری از لوله در آبرسانی، روش تزریق هوا به دالان های زیرزمینی، حفظ و نگهداری قنات های زیرزمینی، بازسازی قنات های پُر شده و راه و روش های گوناگون در آبرسانی و آبیاری مطالب سودبخشی آمده است. این کتاب ارزشمند همچنان جای دارد تا بیشتر مورد بررسی و پژوهش قرار گیرد.

حکیم عمر خیام

عبدالله زرافشان

غیاث الدین ابوالفتح عمر بن ابراهیم خیمایی که زادگاهش نیشابور در خراسان بوده است، در جهان با نام خیام شناخته می شود. وی در اردیبهشت ۴۲۷ خورشیدی در نیشابور دیده به جهان گشود

و در آذر ۵۱۰ خورشیدی دیده از جهان فرو بست. بیشتر آوازه خیام در پیوند با رباعیات وی است در حالیکه دیگر نگاشته های این ریاضیدان، اخترشناس و فیزیکدان بسی پُر حجم تر و پُربارتر است. بزرگترین یادگار جاودانه خیام، گاهشماری جلالی است که با وجود پیشرفت های شگرفی که تاسده بیست یکم میلادی در زمینه های گوناگون علوم بدست آمده است، هنوز هم همانندی برای آن ساخته نشده است. خیام در ریاضیات، شعروادب، دانش دینی و تاریخی از سرآمدان روزگار خود بود. برخی به غلط وی را شاگرد ابن سینا دانسته اند که به هیچ صورتی باورکردنی نمی نماید اما در اینکه بر ارزش های بمانند ابن سینا راج می نهاده تردیدی نیست. آری در واقع خیام از شاگردان امام موفق نیشابوری بشمار می رفته است. خیام اخترشناسی خرافی یا همان اختربینی (طالع بینی) را باور نداشت و بیشتر، ویژگی های اختران را از درجه علم نظاره گر بود. بزرگان بسیاری، چه در روزگار خیام و چه در زمان های پس از وی، آگاهی های فلسفی خیام را ستوده اند. وی همانند بیرونی گردش زمین به دور خورشید را باور داشت.

از خیام چهار کتاب ارزشمند در ریاضی بجای مانده که همچنان مورد توجه ریاضیدانان و تاریخ نگاران علم قرار دارد. آنچه را که تا همین چند دهه پیش، بی چون و چرا به نیوتن انگلیسی و پاسکال فرانسوی نسبت می دادند، یعنی ضرایب بسط دوجمله ای نیوتن و مثلث پاسکال، اکنون از شاهکارهای خیام قلمداد می کنند. خیام کتابی دارد بانام «میزان الحکم» که آوازه جهانی دارد. خیام در این اثر ارزشمند، روش اندازه گیری عیار طلا و نقره را آورده است. روشی که در آن مقادیر طلا و نقره را از راه وزن کردن آلیاژ هم در هوا و هم در آب و بدست آوردن درصد کمی از روی نتایج به کمک نسبت های برابر یا استوکیومتری، پیدامی کنند. به گونه ای چیزی را که دانشمندان غرب در سده های هجده و نوزده بدان دست یافته اند را خیام حدود هشتصدسال زودتر می دانسته است. خیام کتاب دیگری در زمینه وزن کردن از روش جابجانی سنگ و پاراسنگ دارد که بصورت کامل در «میزان الحکمه» عبدالرحمن خازنی آمده است. خیام در علم موسیقی که از شاخه های فیزیک بشمار می رود نیز استاد بوده و کتابی نیز در این قلمرو از علوم نوشته است.

عبدالرحمن خازنی

عبدالله زرافشان

ابوالفتح عبدالرحمن منصور خازنی (وفات ۵۰۵ق) اخترشناس وفیزیکدان در دربار سلطان سنجر سلجوقی، که کتاب اثرگذار وی بانام «میزان الحکمه» شهرت جهانی داشته و از آن باشگفتی درنوشته های تاریخ نگاران علم یادشده است. وی اسیری یونانی و خدمتکار خزانه دارد دربار سلجوقی علی بن محمد خازن مروزی بود و نام خود را نیز از او گرفته بود. گرچه خازنی مستقیماً در گروه همکار ختیم در تدوین گاهشماری خورشیدی نبود اما به گونه مستقل در راستای آنها به پژوهش پرداخت و هزار چندگاه برخی تکه ها را در پیوند با برخی محاسبات به گروه ختیم پیشنهادی نمود که بیشتر آنها درست و کارساز بود. وی حاصل این پژوهش ها را در کتاب ارزنده اش زیج سنجرى گردآورد. خازنی در این زیج علاوه بر گاهشماری خورشیدی به بررسی گاهشماری های هندی، سغدی، عبری، یزدگردی و سلوکی نیز پرداخته است. خازنی سه کتاب در اخترشناسی دارد بانام های: «الزیج السنجرى السلطانى»، «وجیزالزیج معتبرالسلطانى» و «رساله فی الآلات» که درمقایسه با کتاب «میزان الحکمه» اش بسیار اندک از آنها سخن گفته اند. در برخی اذ دانشنامه های غربی خازنی را در زمره بزرگترین سازندگان ابزارهای علمی قرار داده اند.

و اما نگاشته جاودانه خازنی یعنی «میزان الحکمه» در هشت کتاب دربردارنده مطالب، (۱) مقدمات هندسه وفیزیک با اشاره به نوشته های اقلیدس، ارشمیدس، منلائوس، افلاطون، ابن هیثم و بیژن کوهی، (۲) ساختن ترازو با اشاره به نوشته های ثابت بن قره و اسفزاری، (۳) مقدمات مربوط به چگالی، (۴) مسئله های ریاضی در پیوند با معادن و استخراج طلا، (۵) شطرنج، (۶) ترازوی آبی با اشاره به نوشته های ارشمیدس، منلائوس، رازی و ختیم، (۷) پردازش رساله اسفزاری، (۸) کاربرد میزان الحکمه در بدست آوردن ترکیب آلیاژها، (۹) کانی شناسی ابوریحان بیرونی درباره سنگهای قیمتی، (۱۰) ساختن ترازوی دقیق و سرانجام (۱۱) ترازوی ساعتی (مدرج) و روش ساخت آن ... دودست نویس این مجموعه بی همانند یکی در بزمینی و یکی نیز در دلین گراد نگهداری می شود. جای تأسف است که پس از خازنی، ترازو و اندازه گیری از قلمرو علمی خارج و به حرفه ای پیش پا افتاده تبدیل و ترازوسازی اندیشمندانه به فراموشی سپرده شد.

مظفر اسفزاری

عبدالله ذرافشان

ابوحاتم مظفر بن اسمعیل اسفزاری (حدود ۴۲۷-۵۰۶ ق)
 از همکاران خیام در تهیه گاهشماری جلالی که پدرش نیز از
 اخترشناسان زمان خود بشمار می رفته است. زادگاهش در
 اسفزار از شهرهای خراسان بزرگ بوده که امروزه در خاک
 افغانستان و در نزدیکی هرات قرار دارد. آوازه او بیشتر برآمده
 از نگارش کتاب هواشناسی به زبان فارسی است بانام « کتاب
 آثار غلوی ». در این نوشته ارزشمند، اسفزاری برای نخستین
 بار از ویژگی های ساختاری برف و گونه های آن سخن گفته
 است. ویژگی های کریستال برف ۴۵۰ سال پس از اسفزاری

توسط اسقفی سوندی برای نخستین بار در اروپا مورد بررسی و پژوهش قرار گرفته است. افزون بر هواشناسی، اسفزاری
 درباره چگالی و چگالی سنج نیز پژوهش و نگارش داشته است. خازنی درجانی از نوشته هایش آورده است که اسفزاری
 به تکمیل چگالی سنج ارشمیدس همت گماشت و سرانجام با افزودن دو کفه آنرا میزان الحکمه نام نهاد ولی پیش از به
 پایان بردن کار از دنیا رفت. اما علی بن زید بیهقی تاریخ نگار ایرانی سده ششم هجری آورده است که اسفزاری این
 کار را به پایان رسانده و آنرا به سنجر پیشکش کرده است و او نیز آنرا به گنجور خود می دهد تا آن در کارش استفاده کند
 ولی گنجور این دستگاه را از بین می برد تا مبادا روزی خیانت هایش در نزد شاه فاش شود. مظفر اسفزاری دو کتاب
 در زمینه ریاضی دارد که در یکی از آنها بانام « مقدمات فی المساحه » روش های کاربردی در اندازه گیری ها آمده است.
 کتاب هواشناسی اسفزاری به زبان فارسی در بردارنده یک مقدمه و سه بخش یا مقاله است. وی اشاره دارد که کوشیده
 تا کتاب فشرده و کوچک باشد. در مقدمه بیشتر مبانی و تعریف ها را آورده است. مقاله نخست درباره رخدادهایی است که
 در اثر بخار در آتمسفر پدید می آید شامل سیزده باب. در مقاله دوم به پدیده هایی که روی سطح زمین بر اثر بخار خشک و
 بخار اتفاق می افتد، پرداخته شده است در هفت باب. مقاله سوم درباره موادی است که در زیر زمین پدید می آیند
 در هفت باب. در این بخش از کتاب اسفزاری درباره چگونگی پدید آمدن ترکیبات گوگردی، نمک ها، فلزها و کانی
 های دیگر سخن گفته است که البته ارتباط چندانی با زمینه اصلی کتاب ندارد. چهار نوشته ارزشمند اسفزاری در دانش
 مکانیک است شامل: (۱) « کتاب الحیل » که پر دازشی است از کتاب بنوموسی، (۲) راهنمایی برای وزن کردن بانام
 « ارشاد ذو العرفان الی صناعه القفان »، (۳) کتابی پر ارزش درباره گرانیکاه و وزن کردن بانام « فی مراکز الاثقال و صناعه
 القفان » در بردارنده چهار بخش: گرانیکاه، ویژگی های ترازوی شاهین افقی، ترازوهای مدرج و روش کار با آنها،
 جابجا کردن درجه ترازوی مدرج، (۴) کتابی درباره روش ساخت اجزاء و سرهم کردن ترازو که این اثر همراه با کتاب
 گرانیکاه در کتاب « میزان الحکمه » عبدالرحمن خازنی آمده است.

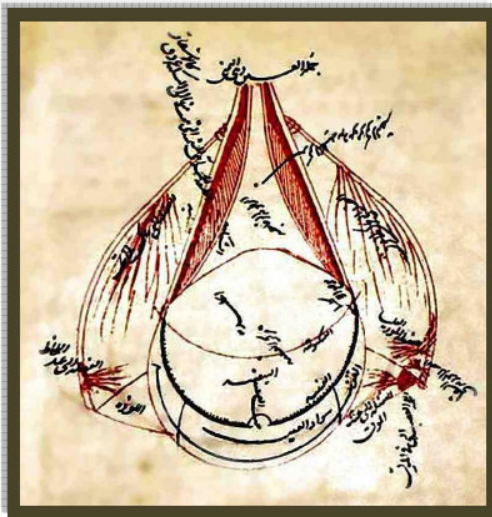
نصیرالدین طوسی

عبدالله زرافشان

نصیرالدین ابوجعفر محمد بن محمد طوسی (۶۰۲-۶۷۸ق) که زادگاهش راطوس در خراسان یا ساوه آورده اند، شاگرد کمال الدین موسی بن یونس، واز پیروان اسماعیلیه که پس از تلاشی اسماعیلیان توسط هلاکوخان مغول از کانون فرماندهی الموت به عنوان اخترشناس و مشاور خان مغول به دربار هلاکوخان راه یافت. گرچه بیشتر زندگی خود را در سیاست سپری کرد اما در زمینه علوم نیز کاری تاریخ ساز و ماندگار را پایه گذاری رصدخانه و کتابخانه مراغه به انجام رسانید و تاندازه ای نبود دانش پژوهی گسترده در آن روزگار را جبران نمود. دانشمندان از سرزمین های شکست خورده در برابر مغولان را همراه با کتاب ها و نوشته هایشان در کانون آموزش و پژوهش مراغه گرد آورد و از پی آن به پرورش شاگردان پُر شماری همت گماشت.

دست آوردهای نوشتاری بسیاری در زمینه های گوناگون علوم از ریاضی، اخترشناسی، فیزیک، موسیقی، شعر و ادب، فقه و اصول و...، از این دانشگاه بی همانند حاصل گردید که از ایستائی دانش و دانشمندان در آن مقطع تاریخی در جهان جلوگیری نمود. افزون بر شمار زیادی آثار که استادان و دانشجویان کانون علوم مراغه خود نوشته اند، نصیرالدین طوسی خود نیز آثار ارزشمندی را به رشته تحریر درآورد که برخی از آنها در واقع پایان نامه های دانش آموختگان مراغه بودند شامل: ۲۸ کتاب در ریاضی، ۲۳ نوشته در اخترشناسی، ۴ اثر در فیزیک و مکانیک، یک کتاب در علم موسیقی، یک دانشنامه، یک کتاب درباره کانی ها، ۵ اثر در قلمرو فلسفه و الهیات که سرآمد آنها کتاب «اخلاق ناصری» است، و سرانجام یک کتاب ارزنده در زمینه امور دارائی و اقتصاد ... چهار کتاب نصیرالدین طوسی در فیزیک و مکانیک، (۱) نوشته ای بانام «تحریر کتاب المناظر الاقیدس» در زمینه فیزیک نور که چندین دست نویس از آن در برخی کشورها و نیز ایران نگهداری می شود، (۲) کتابی بانام «رساله فی انعکاس الشّاعات و انعطافات» که آن نیز در قلمرو فیزیک نور بوده و دست نویس هائی از آن در چند کشور از جمله ایران موجود است، (۳) نگاشته ای بانام «قوس و قزح» به زبان فارسی درباره رنگین کمان و پردازش دلایل تشکیل آن در آسمان که چهار دست نویس آن در تهران نگهداری می شود، (۴) نوشته ای بانام «رساله فی الحار و البروده» در فیزیک حرارت (ترمودینامیک) که تنها دست نویس بجای مانده آن در تاشکند ازبکستان نگهداری می شود، (۵) کتاب موسیقی طوسی را نیز بایستی در گروه آثار فیزیک وی بشمار آورد که متأسفانه هیچگونه دست نویسی از آن به مانر سیده و تنها در نوشته های دیگران از آن یاد شده است.

کمال الدین فارسی

عبدالله زرافشان

تصویر ساختمان چشم کار کمال الدین فارسی

کمال الدین ابوالحسن محمد بن حسن فارسی (وفات ۷۲۵ق) در شیراز زاده شد و از شاگردان قطب الدین شیرازی بشمار می رود. تاریخ نگاران علم وی را به عنوان ریاضیدان و فیزیکدان می شناسند. پژوهش ها و نگارش های کمال الدین فارسی در فیزیک نور، راه را برای آیندگانش مانند گالیله، کپلر، نیوتون و ماکسول هموار ساخت.

دیدگاههای فارسی در قلمرو فیزیک نور نسبت به روزگار خود آنچنان پیشرفته بود که برای بسیاری از دانشمندان سیزده و چهارصدسال پس از وی نیز بصورت نوآوری جلوه می کرد. در سالها و دهه های اخیر که مسلم شد کارها و نگارش های این فیزیکدان پیشگام ایرانی در سده های پس از وی به زبانهای اروپائی برگردانده شده بوده است، سهم ارزشمندش در دگرگونی ها و پیشرفت های دانش نور در جهان به اثبات رسیده است. از آن جمله، پژوهش بر روی نوشته های وی بود که زمینه اختراع عکاسی در اروپا را فراهم ساخت. از کمال الدین فارسی سه اثر ارزنده در زمینه ریاضی بجای مانده که در حقیقت کم و بیش راه گشای وی در پژوهش ها و نگارش هایش در فیزیک نور گردیده است. اما پنج کتاب در قلمرو فیزیک نور از این فیزیکدان مسلمان ایرانی بیادگار مانده است که باعث بالندگی هرایرانی و هر مسلمان بشمار می رود، شامل: (۱) کتابی ارزشمند در زمینه فیزیک نور و ساختمان چشم و نارسائی های مربوط به آن بانام «کتاب تفتیح المناظر فی ذوالابصار و البصائر» که چند دست نویس از آن در تهران، لیدن، لندن، گراودا و استامبول موجود است، (۲) اثری دیگر در قلمرو فیزیک نور، حسن ینیانی و ساختمان چشم بانام «کتاب البصائر علم المناظر» که دودست نویس آن در استامبول نگهداری می شود، (۳) کتابی بسیار پیشرفته در زمان خود درباره رنگین کمان و دلایل تشکیل آن بانام «فی الالهة والقوس قزح» که پردازش کتاب ابن هیثم در این زمینه است، (۴) کتابی دربارهٔ گرفتگی های خورشید و ماه که پردازشی از یکی از نوشته های ابن هیثم است و تنها دست نویس آن در لندن گراودا نگهداری می شود، و (۵) اثری که پردازشی از «کتاب مقاله فی الکوه المحروقه» که کتابی از ابن هیثم است، بانام «تحریر مقاله فی الکوه المحروقه» که بخش زیادی از دست نویس آن موجود است.